

מסורת הש"ס

(א) ולקחן מדרג (ב) ולעיל
 יי: (ג) לקחן נכד: (ד) ולעיל
 זל: (ה) ולעיל ב: ושימל
 ו) ולעיל ל ושימל
 ו) מנהדרין פל: כריתות יד:
 ומסתמחא מנהדרין פייב:
 ח) כריתות יד: (ט) ולדרים
 כה: (י) ושימל: (כ) ולדרים
 רש"ש: (ל) ולדרים כה:

תורה אור השלם

1. ונגשה יבמתו אליו
לעיני הזקנים והלצה
נעלו מעל רגלו וזרקה
בפניו וענתה ואמרה
ככה יעשה לאיש אשר
לא יבנה את בית אחר
דברים כה ט

גליון הש"ס

נמ' ור"ש וויבא דנשא
בת. ע"ן נספח המקנה
לקידושין דף עו ע"ב נתיב
ד"ה פדט לכ"ב:

הגהות הב"ח

(א) נח' חזק' להחיות
ושמח' נ"ב ס"א ושימח:
(ב) רש"י ד"ה מיתלם וכו'
מן היבוש ולא פקע:
(ג) ת"ד' (נעמוד הקדוש)
מדרכנ' וגורס ס' ועוד
ההס' לעיל מינה קרי'
רנב' (ד) ד"ה שגשג וכו'
ואע"ב דכתי' וכו' לעיל
נפ"ק משום דמיון וכו'
השני לה שלא במקום:

מוסף רש"י

[illegible]

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

הבאות מבית אחד חדל
אמתייתין קאי שאס נתן
וואס"כ מת הותרה אשתו
דמאמר דעבד שקליה ולאו

ומקצתו חלוץ ויאמרו אי דמייבם והדר חליץ
הכי נמי אלא גזירה ⁶דילמא חליץ ברישא
והדר מייבם וקם ליה 'באשר לא יבנה ורחמנא
אמר ⁷כיון שלא בנה שוב לא יבנה ⁸אמר
רבא נתן גט למאמרו הותרה צרתה אבל
היא אסורה דמחלפה בבטלה גט 'איכא
אמרי אמר רבא נתן גט למאמרו הותרה
אפי' היא מציא מעמא מהאי דעבר בה שקליה:
מתני' ⁹שני אחין נשואין שתי אחיות ומה
אחד מהן ואחר כך מתה אשתו של שני הרי
זו אסורה עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו
שעה אחת: **גמ'** פשיטא השתא ומה התם
דלא מידחיא מהאי ביתא לגמרי אמרת
לא הכא דקא מידחיא מהאי ביתא לגמרי
לא כ"ש תנא הא תנא ברישא והך חוץ
להיתירא ⁶ ושריא והדר חוץ לאיסורא
ואידי ⁷דחביבה ליה אקדמה 'ומשנה לא
זוה ממקומה ת"ר בא עליה חייב עליה
משום אשת אה ומשום אחות אשה דבר
רבי יוסי רבי שמעון אומר אינו חייב אלא
משום אשת אח בלבד והא תנאי ר"ש אומר
אינו חייב אלא משום אחות אשה בלבד לא
קשיא כאן שנשא חי ואח"כ נשא מת כאן
שנשא מת ואח"כ נשא חי 'ור' שמעון הובא
נשוא מת ואח"כ נשא חי כיון דאיסור אחות
אשה לא חייל תתייבא יבומי אמר רב אשי
איסור אחות אשה מיתלע תלי וקאי אי פקע
איסור אשת אה אחי איסור אחות אשה
וחייל והילכך לא פקע וסבר רבי יוסי איסור
חל על איסור והא תנאי ⁸עבר עכירה שיש
בה שתי מיתות נידון בחמורה רבי יוסי
אומר נידון ביוקה הראשונה הבאה עליו
ותניא ⁹כיצד אמר רבי יוסי נידון ביוקה
הראשונה הבאה עליו בחמותו ונעשית
אשת איש נידון בחמותו אשת איש
ונעשית חמותו נידון כאשת איש
אמר

ונאמן: הדר חויל לאיסורא.
 נפילה יבמה יבא עליה:
 ה' הראשונה. שמינה היא
 לא וזה ממקומה. לעוקרה
 אש לא. דהא רחמנא
 וניס: א"ל. א"ל משום אש
 ואח"כ נשא חי. דלאסור
 אש ומיל וחייל עלה דקסבר
 אש נשא מת. דלאסור אחות
 יבמה עומדת עליו דלאסור
 לאסור אש אח הוי חיל
 קרא משום טעמא דלאסור
 ולאסור אחות אש מוכן
 לא אש פקע לאסור אש
 גזון חמיו והיא אש אש אש
 גזון בחמור. בצריכה:
 מנה כשנשא בתה: גידון
 אש אחי לאסור חמיו ומיל
 וזה לן למדידיה בחמור:
 אחר

אשת אח מן האב לפטרת
עליו עולמית גם היא פטרת
זו בחפזתו. ואין זה מכח

לב.

מאמר ויל גורנין לה אנו אשת שר מחים ו"כ מי שעליה זיקת יס
לא הייא דרשא גמורה אלא אסמכתא צעלתא וקשה דכפרק
דגטין (דף פז: וס) אמר' אלא אשת ב' מחים היכי משכחת
דהי דאורייתא ואפי' כחד דוכתא וי"ל דפלוגתא דתנאי היא

כדמוכח לקמן בסוף האשה רצה
 (דף כ"א:) גבי בן תשע שנה על יבמתו
 ומתהגדיל נשא אשה אחרת ומת
 השני חוללת לו ממיינחת להשלושה
 שהיא בעלת זיקת שני יצמין חוללת
 ולא ממיינחת ופירין בנמרלה ויעשו
 ביאת בן תשע כמאמר בגדול ותדחה
 כרה מניסו פירוש כי בכל מקום
 לרבי יוחנן דעשו ויעשו ופליגי תנא
 דשמעון אההוא תנא דהאי תנא
 דשמעון גור משום כרה פירוש
 דקא אפר בעלת מאמר משום דליכא
 כרה בדה בגדול בשמעון דלמא
 חליץ והדר מייסד כדפירש בקונטרס
 אבל משום זיקת שני יצמין לא
 מיתקשר דלאו דאורייתא ומיהו כי
 יבטא כרה בדה נמי כסודרה טעו
 היכא דליכא נמי כדקאמר ההם
 רבא לעיל דאפי' היכא דליכא כרה
 בדה מיתקן חללה יצמין לא מיינחת
 ותנא דההוא גור משום כרה פ'י
 הא דקא אפר בעלת ביאת בן תשע
 לייצומי לאו משום כרה חלל אטו אשת
 שני ממיס דהוי בעלתא דאורייתא
 ודוקא בדידה גזרו אבל בצרתה לא
 דלא רלו להמירינן כגון בצרתה טעו
 אשת שני ממיס וההיא דריש המגדל
 (נעין כ"ג:) כההוא תנא וריצין פירש
 שם דלכולי עלמא אשת שני ממיס
 דאורייתא משום דהבא גזר אל תאשת
 השני ומוסד כרה דהיינו בעלת מאמר
 דקא קבר כיון דבעלתא אשת שני
 ממיס דאורייתא ממערי אפי' בצדק
 ותנא דההוא לא מחמיר כולי האי
 ולא גזר בלשמו ש' בן תשע טעו
 בעלת זיקת שני יצמין וקשה דהכא
 מסיק דשמעון דקא תנא משום (א)
 גזירתא דמפרש ההא ועוד דההוא
 קרי רבא בלשמו כרה וקאמר נמי
 ויעשו ביאת בן תשע כמאמר בגדול
 ותדחה כרה כו' והכא קרי בעלת
 מאמר דאורייתא הקשה לעזמו שחי
 גזירותא דאורייתא וקרי' אפר

בְּנֵי זָמַרְבִּיר ב'ו'. הקשה ריב"ן דמתן צפ"ק (ו'קמ"ד דף ג') דיש מאמר
 אחר מאמר ואס עשה מאמר בזו ובו זריכה ב' גיטין וחתימה
 בין יום אחד לב' ימות בין ב' יבין ליתמה אחת אבל יביוי חד
 מינייהו לא ולרבה יתן גט למאמר ואל ליסוק וליביוי איהו וסידק
 דלמחלה אלא געזוק בן דגורין גט למאמר אטו בן דאיקר ודוקא
 בדעידע קאמר הכא רבא דסותרה אפי' היא דכיון דמו ליכא למיגזר
 בזה! מאמר אטו שאר מאמרות דעלמא לא גורין דלא שכיח טולי
 היא אבל למחלה גורין משום היא מאמר גופיה:
דאידחיא מהאי ביהא זאנרי זא ב"ש. אע"ג דמהאי בנה
 שמעיין דאקרא אע"ג דאיהוי צדק נפילה דלא
 דשמעיין מבזה דלעיל בדאמר לעיל (דף ג') מ"מ כיון דאידחיא מהאי
 ביחא לגמרי פשיטא דאקרא אע"ג דחויס בזה נפילה ועל
 דקאמר עעמא דאיהוי צדק נפילה אחאי מתניין משום דאכתי
 לא אסוק דאעמיה עעמא דאידחיא מהאי ביחא:
שנשא לו וזא"ב געמיה (ו' אע"ג דכתי היא גוונא שרי
 ב"ש זרה לייבוי לעיל צפ"ק (דף ה') דכיון דלא חיל
 איסור אשה אח שחי' שלח בתקום מזור ר"ש לית ליה האי צבור
 דמכל מקום הרי היא אשה אחי: **זל** אפק. וי"ל דלא חיל
 איסור אחות אשה אקורה מזה לרעה לייבוי כיון דלא פקע איסור
 אשה אח כמו אליותה דאוסרת לרעה אע"ג דאין בה איסור
 דמה וליחשבה כהדי ט"ו נשים צפ"ק (דף ג' דף ה') למי' כפולגתא
 ורמה וליחשבה וי"ל דהני כיון דמנח אחות אשה אקירה ככלל אחות
 קה ראשונה דכלאו הכי מי שנחייב ב' מיתות נידון כחמורה:
 איסור

הרי הוא כמו שאני ואני כן! למה זקת ראשון, יעקב יחזקאל עד כאן שירי לעמוד קודם.
מסוב זקת שני יעקב (לעמוד) שתי מיתות, חמורתי ואשת איש אכזה קריפה וחנק, וקריפה
דלתי חסור חל על חסור חסור.

עין משפט
ור מצות

לֹד א מ״י פ״ו מהלכות
 יצוס הלכה כט
 עוש״ע אה״ע סימן קעד
 סעיף ה׳
 לֹד ב מ״י פ״ו שם הל׳
 יב עוש״ע אה״ע
 סימן קעה סעיף א׳
 לֹד ג מ״י פ״ד מהל׳
 סנהדרין הלכה ד׳

תוספות ישנים

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones